

עין משפט
נר מצוה

לו א מ"י פ"ו מהלכות
 מעשיק הלכה יב יג:
 לו ב מ"י פ"ד מהלכות
 מעשיק הלכה א ופ"ו
 הלכה יב:
 לה ג מ"י פ"ד מהל'
 מעשיק הלכה ב:
 לה ד מ"י פ"ג מהלכות
 מעשיק הלכה א ופ"ד
 הלכה ג:
 מא ה מ"י פ"ו מהל' מעשיק
 הלכה יז:
 מא ו ז מ"י שם הלכה ה:
 מא ח מ"י שם הלכה יז:

תורה אור השלם

1. וְנָשָׂא כִּי חֲסִידִי קָרִיב
מִלִּנְהוּלָה יָמָּה יִהְיֶה קָרִיב
בְּמִנְחָה לִּי שְׁלֹמֹה וְחַיִּים וְעֵלִיָּה
וְיִצְחָק וְיִרְמְיָהוּ כֻּלָּם
2. אֵל עֲלֵךְ קָרִיב מִן
הַקָּרִיב וְכִּי חֲסִידִי יִרְמְיָהוּ
אֵל חֲתָם הָאֵל מוֹעֵד יִרְמְיָהוּ
אֵת לְרַצְוֹ לִמֵּן
וְיִרְמְיָהוּ 1 א
3. אֱלֹהֵי חֲשֻׁשׁ לִי
מִשְׁתַּחֲוִיִּים לְבָר מְנַרְרִים
וְנִרְמְיָהוּ לְעֵלִיָּה
וְלִשְׁלֹמֹה
וְלִמְלִיכֵיהֶם
מְבָרֵךְ טַל אֵשׁ
4. דָּבָר אֵל אֶרֶץ וְאֵל אֲבוֹת
אֵל לִבִּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
אֱלֹהִים אֵשׁ אֲשֶׁר מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה הֵרָא בִּישְׂרָאֵל
כִּי יִשְׂרָאֵל קָרִיב לְכָל
נִרְמְיָהוּ וְעֵלִיָּה נִרְמְיָהוּ
אֵשׁ יִסְרֹף לִי עֲלֵיהֶם
וְיִרְמְיָהוּ כֻּלָּם

רבינו גרשום

ילחלק כדומשם במתני
 אחר שרש מיביני יא
 נבדל כל פום קא מינון
 ליב יקרי ודמלי דתי
 לא זכרן וארלמו דתי
 שר מינא. כנן ב' אלס
 ותי דמנא כנן כנן
 וסרי דמנא חכא
 דלמא לתי דמנא ב' פום
 ותי לא וצירי לתי
 מתיבין. יא כנן פמא
 וסרי מתיבין כנן כנן
 עמא: וד נרדב. דמרי
 אחר פלס שערב
 נסח: שר קרס וסחב
 כפי (א אנו) [דאנו]
 מערבא אחר מתיב
 עמא כסליס תרביס
 הלכך מתיבין. יא כפי
 עמא. יא שר מתיבין
 עמא: שרס מתיב
 יא תקריבן עמא תקריב
 אחר לתי: שרס: מתיב
 עמא: ולד (מא דמא)
 עמא. כנן כנן
 עמא ותי דכז תקריב
 נסח: אחר דתי לא פלי
 אחר פמא כנן
 עמא מתיב. יא עמא:
 עמא תרביס נרדב לתי
 חכא. תרביס מתיב דתי
 עמא תרביס דתי
 נרדב שר: יא מלי
 כסמא. יא עמא מתיב
 דתי אחר מלי אחר
 מתיב: אחר מלי
 חכא מלי מתיב: יא
 חכא מלי מתיב: יא
 מתיב מתיב מתיב
 ורקין ודז רב
 מתיב מתיב קרי
 מתיב
 מתיב: כמא ער נרדב
 עמתיב דתי
 עמא תרביס יא עמא

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות

מה נשתנית שנאמר בה נפש.
דלי משום דלין בזה בשותפות
היה ליה למיכתב איש או לבין אחר
ומשמע יחד דוקא: **המשה** ביני
שינון. לא היה מטען מנחת קולת
ומאפה^ה תמור אלא מנחת מזבח ומרחשת
למדיירו אלא קורא שינון מה שיש
בכולו שמן:

הדרך על המנחות והנסכים

הרי"ג ע"י מנחה יב"א איוו שירצה.
פירוש מחמשת מנחות אבל
במנחת נקדים לא לחיוב אע"ג דמתנדב
אדם מנחת נקדים בכל יום דקמא
דעמו אמנחות המפורשות ורגילות
ללא כפי עמלן ולא בגלל זבח:
מנחה מין המנחה. פירוש או
אמר מין המנחה:

סימנה

הני מלי בסתמא אבל היס
טעמא אילמא משום דכתיב
עולה מאי טעמא דכתיב ³
אלא משום דכתיב בה ¹⁰
קרבנו לכל נדרהם ולכל נדר
לא סילק הכתוב ⁶ אלא מנחה
שנאמר בה נפש אמר
מבעלה אני עליו כאלו הקריב
מבעלה חמשה מיני מיגון הללו מ
יודע בו שהוא עני אמר לו ע

הדרגות ע

הָרִי הָעֵלִי עֶשְׂרֹן יִבְיֹא אֶהְיֶה
מִה פִּירְשְׁתִּי יִבְיֹא שְׁשִׁי
הַדּוּרָה אֹמֵר יִבְיֹא מִנְחַת הַסֵּם
הַמִּנְחָה יִבְיֹא אֶחָת מִנְחוֹת הַסֵּם
אִיזָה מִזֶּן פִּירְשְׁתִּי יִבְיֹא הַמִּשְׁכָּה
בְּכֶמָה פִּירְשְׁתִּי יִבְיֹא שְׁשִׁים עֶ
מֵאָחָד ^(א) וְעַד שְׁשִׁים: גַּמ'
לִיָּהּ הָאָה נָמִי פִּשְׁמָא מִיעוּט
יֹאֲנִי יוֹדֵעַ מִה פִּירְשְׁתִּי יִבְיֹא
כְּרִבִי דְּאִי רַבִּי הָאֹמֵר יִבְיֹא
יִחָזֵן אֹמֵר אֶפִּילוּ תִּמְאָה רַבִּי
בְּכָלִי ^(ב) דְּמִיִּיתִי שִׁתִּין עֶשְׂרֹן
אִיזָהוּ שִׁירְצָה [וְכוּ']: תִּנְאָה
מִעֲתָה הָאֹמֵר הָרִי עֵלִי עוֹיֹן

דמתני ואמר כמה שפירשתי יאה לנדי
ציה ששים בכלי אחד שמה צליל מה
מאחד ועד ששים חדא של עשרון וחד
בב' אבל לא קבעים בכלי אחד. ה
של עשרונות מאחד ועד ששים היינו
מזמירות של עשרונים מאחד ועד ששים

וְיִבְעִיָּא לִי מֵאֵי גִבְרָא לְשֵׁנִי פְרִים קָא מְכוּן
 קֵדָה דְּמִמְלִי לָהּ לֹא קֶרְבִּי אוּ דְלִמָּא לְשֵׁנִי
 לִים וּכְבֵּשׁ אֶחָד קִמְכוּיִן תְּרִי מַחֲד מִינָא
 מַחֲד מִינָא אֲמֵרִינְן אוּ לֹא מֵאֵי תִיקוּ:
 תִּנְגִי² מִתְנַדְבִּין יִין¹⁶ וְאִין מִתְנַדְבִּין שְׁמֹן
 בְּרִי רַבִּי עֲקִיבָא רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר מִתְנַדְבִּין
 מִן אֲמֵר רַבִּי טַרְפוֹן מַה מְצִינוּ¹⁶ בֵּין שְׁהוּא
 חוֹבֵה וְכֵי רַבִּי נִדְבָה אֵיף שְׁמֹן שְׁהוּא אֵם
 וְכֵיבָה אֵם נִדְבָה אֲמֵר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא אֵם לֹא
 מֵרַח בֵּין שֹׁכֵן קֶרֶב עִם חוֹבֹתוֹ בִּפְנֵי עֲצֻמוֹ
 אֲמֵר בְּשִׁמּוֹן שְׂאִינוּ קֶרֶב עִם חוֹבֹתוֹ בִּפְנֵי
 עֲצֻמוֹ¹⁷ אִין שְׁנִים מִתְנַדְבִּין עֶשְׂרוֹן אֶחָד רַבִּי
 תְּנַדְבִּין עוֹלָה וּשְׁלָמִים¹⁸ וְעוֹף אֶפֶר פִּרְיָהּ
 חַח: גַּמִּי¹⁹ אֲמֵר רַבָּא מְדַבְּרֵי שְׁנֵיהֶם
 לְמוֹד מִתְנַדְבִּין אֲדָם מִנְחַת נִסְכִּים בְּכָל יוֹם
 שִׁטָּא מֵאֵם דְּתִימָא מִנְחַת נִדְבָה גָּלִי בַּה
 לְמִנָּה הֵי תַמְשָׁה מְנוּחָה אִין מִפִּי לֹא מִמֶּלֶךְ

דפריש פריש: אין שנים מתנדבין: מאי

וַיִּקְרִיב עֹלָה נָמִי הָאֵל כְּתִיב² יִקְרִיב אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה נָמִי הָאֵל כְּתִיב³ לְמַנְחֹתֵיכֶם תֵּנִיָּא נָמִי הָבִי רַבִּי אֹמֵר⁴ אֲשֶׁר יִקְרִיב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ הֵכֵל בֵּאֵין בִּישׁוּתָפוֹת אֹמֵר נֶפֶשׁ אֹמֵר ר' יִצְחָק מִפְּנֵי מָה נִשְׁתַּנִּית וְיוֹשֵׁי בֵּרוֹךְ הוּא מִי דִרְכוּ לִהְבִּיא מִנְחָה עָנִי לִפְנֵי א"ר יִצְחָק מָה נִשְׁתַּנִּית מִנְחָה שְׁנֵאמַר לַמֶּלֶךְ בִּשְׂרָה בְּשֶׁר שְׁעִשְׂהָ לוֹ אוֹרְבוּ סֻעָה לִי מִן חֲמֹשֶׁה מִינֵי טִיגוֹן כְּדִי שְׂאֵהֵנָּה מִמֶּךָ:

המנחות והנסכים

עשרונות יביא י' שנים פירשתי ואיני יודע
שרון הרי עלי מנחה יביא איזו שירצה רבי
שהיא מיוחדת שבמנחות מנחה או מין
מנחות יביא שנים פירשתי ואיני יודע
פירשתי מנחה של עשרונים ואיני יודע
רבי ואמר יביא מנחות של עשרונות
שיטא עשרונות יביא שנים איצטריכא
שורות שנים איצטריכא ליה: פירשתי
שים עשרון: מאן תנא אמר חזקיה דלא
ת של עשרונות מאחד ועד ששים ורבי
יומר פירשתי עשרונות אבל לא קבעתם
ת בשיתין מאני: הרי עלי מנחה יביא
וואיל ופתח בו הכתוב תחלה אלא
יביא בן בקר הואיל ופתח בו הכתוב
תחלה

השאר יבוא לגדבה: רבי אומר. כיון דלמחר מנחה משנה ויהיא מנחה יתירה ואית ליה לרבי קביעותא דמנחה ל שמים וחדא של שלש וחדא של ארבע וכן עד שמים יבוא שמים עשרונות בשמים כלים כל אחד וחדא בשם דקבעה בכלי אחד דלא מצי לאתויי בכלי אחד לא ודאי חדא מינייהו נדר: תנא. מה טעם יבוא מנחה

מסורת הש"ס

(א) זכרים פו. לא. (ב) וזכרים
פד. לקמן קו. (ג) ופי' חסד
וזכרים ה: ד"ה נפשו. (ד) ז"ל
פירשתי אלטרנאטו. (ה) ז"ק.
(ו) ז"ק מ"ו. (ז) לקמן קה.
(ח) ונז"ל ומאסף.

הגהות הב"ח

(א) גם' בכלי אחד דמייתי
 שיתין: (ב) רש"י ד"ה אף שמתן
 וכו' גל נדבנה הס"ד ולת"כ
 מ"ה בפני ענמה עם חרובתן
 בא בפני:

גליון הש"ס

גם' אלא מנחה שנאמר
נפש. עי' ונחום דף ה ע"ב
תוס' ד"ה נפש:

מוסף רש"י

מתנזר אדם מנחה נכסים. כלל זנה יאף על גב שלל חמרה תורה מנחה כלל אלה הכלה בגלל זנה, היכל דפרס פרס (זכאים פד). שנאמר בה נפש. לא נאמר נפש כלל קדש נדבה אלא מנחה (ויקרא ב. א). חדר עיר מנחה

שימה מקובצת

א"א עד עשרים קנ"ה כיצ

[illegible]